

Co mi dala pardubická Porta a Folková noc...

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Neděle, 03 Březen 2013 20:36

Je 6:35. Právě jsem se vrátila z východočeského kola Porty a Pardubické folkové noci, zpátky domů do Hradce Králové. Mé smysly jsou ještě natolik živé, že nedokážu jít spát, přestože svítá. Sedám proto ke klávesnic a vynasnažím se podělit se o bezprostřední dojmy soutěžícího muzikanta. Díky pozdní, či brzké ranní hodině dnes ovšem nebudu objektivní....

Na Portu jsem s kamarády písničkáři (Jiřím Votypkou, Daliborem Pšeničkou a Jiřím Štěpánkem) dorazila velmi brzo. Z Hradce Králové jsme vyjžděli kolem deváté hodiny dopolední, silnice vypadaly hrozně, pod koly auta se smekal čvachtající sníh a stále chumelilo.

Na rozdíl ode mě měli mí přátelé výhodu, protože v soutěžním pořadí byli na předních pozicích, svá vystupení i následné hodnocení poroty si proto vyslechli brzy a pak se mohli věnovat příjemnější věci. Možná to byla výhoda – nevýhoda, záleží na každém, jak k tomu přistupuje. Pro mě bylo čekání asi to nejhorší, co mne jako "stresaře" mohlo potkat, zvláště když jsem poslouchala, na jaké chyby či slabiny účinkujících porota upozorňuje. Než jsem přišla na řadu, tak jsem měla pocit, že už tam snad ani nebudu chodit, protože jinak si to „slíznu“ víc, než mnozí borci přede mnou. Připouštím, že sebekritika, které se podrobují, posléze ovlivňuje můj výkon na jevišti. Čekání je proto pro mě pekelné. Bohužel i to k tomu patří a ovlivnit to nemůžu.

